

ת"פ 54249/08/16 - מדינת ישראל נגד יצחק רובין, גבריאלי הררי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54249-08-16 מדינת ישראל נ' רובין ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אלמוג בנימין

פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

נגד

הנאשמים:

יצחק רובין

ע"י ב"כ עו"ד שרון דניאלי

גבריאלי הררי

ע"י ב"כ עו"ד יוסי שילוח

גזר דין

א. רקע כללי והסדר הטיעון שנערך בין הצדדים:

1. הנאשמים הורשעו לפניי - על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית - בעבירות של **קשירת קשר לביצוע עוון**, לפי הוראות סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), **תחבולה בצוותא** (ריבוי עבירות), לפי הוראות סעיף 416 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, ו**ניסיון לתחבולה בצוותא**, לפי הוראות סעיף 416 יחד עם סעיף 29 וסעיף 25 לחוק העונשין.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית (להלן לשם קיצור - כתב האישום) נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 20.07.15 נכח נאשם 1 במסעדת "מפגש גרונר" ברמת-גן ושמע באקראי את המתלוננת, אותה לא הכיר קודם לכן, מספרת לאחר כי מספר רב של ציורים אותם צייר אחיה המנוח נגנבו מביתה; כי היא במגע עם חוקר פרטי לצורך איתורם; וכי היא מוכנה לשלם עשרות אלפי שקלים על מנת שיושב לרשותה.
 - למשמע הדברים פנה נאשם 1 אל המתלוננת ואמר לה ש"יסדר את העניין". נאשם 1 והמתלוננת יצאו מהמקום. בשלב זה חבר אליהם נאשם 2 ובדרך שאינה ידועה למאשימה קשרו הנאשמים קשר לקבל מהמתלוננת בתחבולה כספים שלא כדין.
 - במסגרת הקשר ולשם קידומו פנו הנאשמים למתלוננת וטענו בפניה, בתחבולה, כי שמעו על הציורים הגנובים; כי ידוע להם שהציורים נמצאים במחסן בצפון הארץ; וכן שביכולתם להשיבם לידיה בתמורה לסך של 20,000 ₪. נאשם 2 הציג עצמו ככזב, בפני המתלוננת, בשם "דוד". בהמשך לתחבולה אשר הציגו בפניה הנאשמים העבירה להם המתלוננת את סך הכסף המבוקש, דהיינו 20,000 ₪ במזומן.

למחרת היום (ביום 21.07.15) יצרו הנאשמים קשר עם המתלוננת, במסגרת הקשר ולשם קידומו. הנאשמים טענו בפני המתלוננת כי איתרו את הציורים במחסנים בצפון הארץ, כאשר לשם השבתם נדרש להם סך של 25,000 ₪ נוספים. המתלוננת העבירה לנאשמים גם את סך הכסף הנוסף המבוקש, דהיינו 25,000 ₪ במזומן.

יום לאחר מכן (ביום 22.07.15) פנו הנאשמים אל המתלוננת, בשלישית, במסגרת הקשר ולשם קידומו. הנאשמים טענו בפני המתלוננת כי האדם שהציורים ברשותו מבקש סך של 15,000 ₪ נוספים תמורתם. הנאשמים טענו בפני המתלוננת כי עליה להיפגש עמם ולהעביר סך זה לידיהם, כאשר לאחר מכן הם ייסעו למקום בו מאוחסנים הציורים ויאספו אותם בעבורה. בשלב זה פנתה המתלוננת לעזרת משטרת ישראל והנאשמים נעצרו.

3. הצדדים השתתפו במספר דיונים מקדמיים - שבמהלכם גם תוקן כתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 11) - אך לא הגיעו לכלל הסכמות והתיק הועבר לשמיעת הראיות לפני. ואולם, עובר לשמיעת הראיות הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון, שבמסגרתו הסכימו על הגשת כתב אישום מתוקן בשנית (שמהות התיקון בו היא האשמת הנאשמים בעבירה של תחבולה ונגזרותיה, חלף האשמתם בעבירה של קבלת דבר במרמה).

4. הסכמות הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון, התייחסו גם למישור הענישה. באשר לעונשו של נאשם 2 צוין, כי ככל שהוא יפקיד בקופת בית המשפט סך של 20,000 ₪, לטובת פיצויים למתלוננת, המאשימה תגביל עצמה לעתירה עונשית לארבעה חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות. באשר לעונשו של נאשם 1 צוין, כי ככל שהוא יצליח לגייס את הכספים הנדרשים, דהיינו: 25,000 ₪, הצדדים ישובו ויידברו לעניין העונש. עוד הוסכם, בעניינו של נאשם 1, לעתור לקבלת תסקיר שירות המבחן.

5. הנאשמים הודו אפוא בעובדות כתב האישום (המתוקן בשנית) והורשעו, על יסוד הודאתם זו, בעבירות שבהן הואשמו כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1. עוד הורה בית המשפט על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר בעניינם של שני הנאשמים.

6. יש לציין כי בקבלת חוות דעת הממונה בעניינו של נאשם 2 חלו עיכובים ממושכים, שנגרמו תחילה בשל העדר חוות דעת מטעם משטרת ישראל (ר' חוות הדעת מיום 31.01.19 ומיום 28.02.19) ולאחר מכן בשל חוות דעת שלילית על בסיס מידע מודיעיני (ר' חוות הדעת מיום 04.03.19). עם זאת, לאחר שבית המשפט נעתר לבקשת ב"כ נאשם 2 לעריכת דיון להצגת המידע, בהתאם להוראות סעיף 51ב(4)(1) לחוק העונשין, נערך בירור נוסף שבמסגרתו הוסרה התנגדות המשטרה כך שנאשם 2 נמצא מתאים לנשיאת עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. להבדיל, נאשם 1 נמצא כלא כשיר לעבודות שירות עקב מצבו הרפואי. זאת מהטעם שכחודשיים עובר למתן חוות הדעת בעניינו עבר נאשם 1 אירוע לבבי ונקבעה לו אי כשירות עד לביצוע שיקום לבבי. עוד צוינו בחוות הדעת קשיי נשימה במאמץ קל וטיפול פסיכיאטרי (ר' חוות הדעת מיום 31.10.19).

7. עוד יש לציין, כי חרף הדחיות הרבות (שנגרמו הן בקבלת חוות דעת הממונה והן עקב הצורך לקבל תסקירים משלימים בעניינו של נאשם 1) הנאשמים לא ניצלו את חלוף הזמן ולא הפקידו מאומה בקופת בית המשפט לטובת תשלום הפיצויים למתלוננת. בנסיבות אלה, וכאשר כאמור הסכמת

המאשימה להגבלת טיעוניה לעונש הוכפפה לסוגיית הפיצויים, הטיעון לפניי היה "פתוח" וכל אחד מהצדדים טען כדרכו.

ב. תמצית תסקירי שירות המבחן (נאשם 1):

8. בתסקיר שנערך בעניינו של נאשם 1 (מיום 16.07.18) עמד שירות המבחן על נסיבותיו האישיות של נאשם זה, יליד שנת 1966, כבן 53 שנים כיום. כמסתבר, נאשם 1, רווק המתגורר בגפו בדירה שכורה מטעם "עמידר" בשכונת פרדס כץ בבני-ברק, חבר עוד מנערותו לאוכלוסייה שולית, שוטט ברחובות והופנה למוסדות לנוער עברייני לאחר שנעצר מספר רב של פעמים. נאשם 1 לא גויס לצבא ולאורך השנים עבד למחייתו בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים. כיום הוא אינו עובד עקב מצבו הרפואי והטיפול התרופתי אותו הוא נוטל, המגבילים אותו במאמץ פיזי, ומצוי בהליך תביעה מול הביטוח הלאומי לקבלת גמלת אובדן כושר עבודה.
9. נאשם 1 תיאר בהרחבה בפני שירות המבחן את עברו ההתמכרותי, הבא לידי ביטוי גם בגיליון הרשעותיו הקודמות: לנאשם 10 רישומים קודמים כאשר הרשעתו האחרונה - משנת 2010 - היא בגין עבירות סמים. אין צורך להרחיב כאן בפרטים, אך יש לציין כי נאשם 1 מסר שהפסיק להשתמש בסמים כשלושה חודשים לפני תחילת פגישותיו עם שירות המבחן וארבע בדיקות השתן שמסר אכן נמצאו כנקיות משרידי סמים. עוד תיאר נאשם 1 את התמכרותו להימורים, שהובילה אותו למצב כלכלי ירוד ולשקיעה בחובות.
10. בהתייחסותו לעבירות מושא כתב האישום קיבל על עצמו נאשם 1 אחריות לביצועו, אם כי באופן חלקי ותוך נטייה לייחס את האחריות להסלמת האירוע לנאשם 2. יחד עם זאת, נאשם 1 ביטא עייפות מאורח חייו השולי והביע רצון לבחון את הנסיבות הרגשיות שהובילו אותו לאורח חיים זה בכלל, ולביצוע העבירות מושא האישום בפרט. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על דחייה של מספר חודשים לצורך שילוב נאשם 1 בהליכים טיפוליים.
11. בנסיבות העניין נעתרתי לבקשה (ר' בבקשה מס' 11). נאשם 1 שולב בהליכים הטיפוליים ושירות המבחן הגיש שני תסקירים משלימים. בתסקיר המשלים מיום 07.11.18 צוין כי נאשם 1 שיתף פעולה עם ההליך וגילה מוטיבציה לעריכת שינויים בחייו. בתסקיר המשלים מיום 31.01.19 צוינה ההתרשמות החיובית מהתקדמותו של נאשם 1 במסגרת ההליך הטיפולי. נאשם 1 התמיד בהגעה לפגישות, שיתף פעולה באופן מלא בטיפול וניכר כי הוא מונע ממוטיבציה פנימית לשינוי בחייו, לרבות בחזרה לשוק העבודה. שירות המבחן התרשם כי המשך השתתפותו של נאשם 1 בהליך הטיפולי עשויה לקדם הפחתה בסיכון להישנות העבירות ואף התרשם שנאשם 1 מתאמץ כיום לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין.
12. שירות המבחן המליץ אפוא לבכר בעניינו של נאשם 1 את הפן הטיפולי-שיקומי ולהטיל עליו צו מבחן לתקופה של שנה וחצי, על מנת לעקוב אחר מצבו ולשלובו בתכנית טיפולית, לצד ענישה של 200 שעות שירות לתועלת הציבור (בהתאם לתוכנית שצורפה בהמשך), יחד עם פיצוי כספי למתלוננת.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לעונש:

13. ב"כ המאשימה הגישה, כראיות לקביעת העונש, את גיליונות הרישומים הפליליים של הנאשמים (ע/1 וע/2, בהתאמה), שמהם עולה כלהלן:

נאשם 1 - כאמור, יליד שנת 1966, שלחובתו 10 רישומים קודמים, עוד מימי נערותו (מבית המשפט לנוער), בגין עבירות רכוש וסמים. עם זאת, הרשעתו הקודמת האחרונה היא ישנה יחסית, משנת 2010.

נאשם 2 - יליד שנת 1972, שלחובתו 7 רישומים קודמים, גם כן עוד מימי נערותו. הרישומים הם, בעיקרם, בגין עבירות רכוש ומרמה, אך גם בגין עבירות אלימות. הרשעתו הקודמת האחרונה של נאשם 2 היא משנת 2016, בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית. נאשם 2 אף נשא בעברו עונשי מאסר בפועל משמעותיים.

14. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיהם של הנאשמים והנזקים הרבים שנגרמו למתלוננת בעטייהם, כאשר בניגוד להצהרותיהם במסגרת הסדר הטיעון הנאשמים לא הפקידו מאומה לטובת הפיצויים. המתלוננת, כך הדגישה ב"כ המאשימה, לא היתה נפרדת מסכום כסף משמעותי זה - כזכור, סך של 45,000 ₪ - אלמלא תמרנו אותה הנאשמים בכזב ובתחבולה, תוך ניצול המצב הרגיש בו היא נמצאה לאחר שנגנבו הציורים של אחיה המנוח. במעשיהם אלה פגעו הנאשמים בערכים החברתיים של ההגנה על חופש הבחירה של המתלוננת וזכותה לקניין, והותירו אותה לאחר מכן פגועה ומושפלת. הנאשמים אף לא הסתפקו בסך האמור ופנו שוב למתלוננת, בעזות מצח ובתחבולה, כאשר מזימתם נכשלה אך בשל פנייתה למשטרה.

15. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין שישה חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר בפועל. באשר לגזירת העונש בתוך המתחם עתרה ב"כ המאשימה למיקום הנאשמים בשליש העליון ולהשתת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא. עוד עתרה ב"כ המאשימה להשתת ענישה נלווית, בדמות מאסרים על-תנאי, קנסות ופיצויים למתלוננת, בסכום כולל שלא יפחת מסכום הגזלה.

16. לעניין תסקירי שירות המבחן, שהתקבלו בעניינו של נאשם 1, טענה ב"כ המאשימה כי ההמלצה הסופית המקלה מאוד אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה ואף אינה מתיישבת עם הממצאים לגבי עברו המכביד של נאשם 1, התמכרויותו ודפוסי התנהגותו האנטי סוציאליים, וביקשה שלא לקבל את ההמלצה.

17. ב"כ נאשם 1, מצידו, הדגיש את התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון, בכך שהעבירות של קבלת דבר במרמה הומרו בעבירות של תחבולה. מבלי להקל ראש בחומרת המעשים הדגיש ב"כ נאשם 1 את האבחנה המהותית בין שני סוגי העבירות הנ"ל, כאשר, כך לטענתו, עובדות כתב האישום מלמדות שמדובר באירוע בודד ובעבירות שבוצעו ללא תכנון מוקדם ולא כחלק משיטת עבודה קבועה. לטענת ב"כ נאשם 1, עסקין כאן גם במתלוננת "עם רקע מורכב", שהציעה לעוברים ושבים כסף לאיתור תמונות שלא ברור אם נגנבו ממנה, כאשר נאשם 1 נכשל ומעד על רקע סכומי הכסף שהוצעו, כמו גם חובותיו לשוק האפור (עקב התמכרותו להימורים).

18. ב"כ נאשם 1 עמד על הקושי לבחון את מדיניות הענישה הנהוגה, בשל מיעוט הפסיקה שעניינה בעבירות של תחבולה, אך טען כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם - כפי שניתן ללמוד מפסיקה בעבירות מרמה ואף מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה - צריך לעמוד על ענישה הצופה פני עתיד גרידא. באשר לגזירת עונשו של נאשם 1 בתוך מתחם העונש ההולם טען הסניגור לענישה ברף התחתון, וזאת בעיקר על רקע נטילת האחריות, שנעשתה לטענתו מיד כאשר מרשו נתפס על-ידי המשטרה. עוד ציין ב"כ נאשם 1, בהקשר זה, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ואת העובדה שעברו הפלילי של

נאשם 1 הוא ישן מאוד, כאשר הרשעתו הקודמת האחרונה היא בגין עבירה משנת 2007.

19. ב"כ נאשם 1 הרחיב בתיאור מצבו הרפואי הקשה והמורכב של מרשו, הסובל ממחלות לב וריאות ונדרש לטיפול תרופתי מתמשך (ר' התעודות הרפואיות ס/1). בעקבות מצב זה אף הוכרה לנאשם 1, על-ידי המוסד לביטוח לאומי, דרגת אי-כושר עבודה של 100% (ר' ס/2). בנוסף הדגיש ב"כ נאשם 1 את השתלבות מרשו בהליך הטיפולי-שיקומי, לאורך זמן, ואת המלצות שירות המבחן בהקשר זה. לפיכך ועל רקע כל אלה עתר ב"כ נאשם 1 לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהסתפק בענישה של של"צ. עוד טען ב"כ נאשם 1 כי מרשו משתוקק לפצות את המתלוננת, אך אין לו יכולת כלכלית-אובייקטיבית לעשות זאת, ועל כן עתר להקלה גם במישור הפיצויים.
20. ב"כ נאשם 2 הצטרף, במידה רבה, לטיעוני ב"כ נאשם 1, תוך שהדגיש את משמעות ההודאה ונטילת האחריות במקרה דנא. מדובר בתיק שבו נדרשו להעיד מספר עדים, כאשר המתלוננת לא ששה להעיד (ואף לא התייצבה לדיון שנקבע בזמנו לשמיעת הראיות), כך שההודאה ולנטילת האחריות ראוי ליתן משקל מוגבר.
21. באשר לנסיבות ביצוע העבירות הדגיש ב"כ נאשם 2 כי באירוע לא נעשה כל שימוש בכוח, או באיומים, ושלא מדובר בעבירות שבוצעו בתחכום אלא במעשים שנעשו באקראי, ללא כל תכנון מוקדם. בנסיבות אלה, הצטרף ב"כ נאשם 2 לטיעוני חברו, עתר למתחם שבין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות וביקש שלא להשית על מרשו עונש העולה על חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בעבודות שירות.
22. כמו ב"כ נאשם 1, גם ב"כ נאשם 2 הדגיש כי מרשו רצה מאוד לפצות את המתלוננת, ועל כן היבט הפיצוי נכלל בזמנו בהסדר הטיעון, אך לטענתו הדבר לא עלה בידו בשל מצבו הכלכלי הקשה. בנוסף, נאשם 2 נדרש לסעוד את אביו, אשר נפטר לפני זמן לא רב, ואף אמו לא נמצאת בקו הבריאות והוא ממשיך לסייע ולעזור לה (ס/3). לעניין מצבו הכלכלי של נאשם 2 הוגשו המסמכים ס/4 וס/5. ב"כ נאשם 2 ביקש אפוא כי סכום הפיצויים יהא מתון ויחולק לתשלומים
23. לבסוף הנאשמים עצמם, בדברם האחרון לעונש, הביעו צער וחרטה על מעשיהם. נאשם 1 הדגיש את ההליך השיקומי בו הוא משתתף, במסגרת שירות המבחן, וביקש שבית המשפט יעזור בשיקומו. נאשם 2 טען כי מיסודו הוא אדם טוב, שמצבו הכלכלי הקשה דחק אותו למצבים שליליים. עוד הדגיש נאשם 2 את התלאות שעברו עליו ועל בני משפחתו בשנים האחרונות (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 6 ואילך).

קביעת מתחם העונש ההולם:

ד.

24. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בית המשפט יתחשב, בהקשר זה, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
25. באשר לערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. יושם אל לב, כי עסקינן במקרה זה ברצף של עבירות נגד הרכוש, שנעברו בצוותא חדא ובמשך שלושה ימים רצופים. עם זאת, מדובר ברצף עברייני אחד ועל כן - לצורכי הוראות חוק העונשין בדבר הבניית

שיקול הדעת השיפוטי בענישה - מדובר ב"אירוע" אחד בלבד, הגם שמרובה-עבירות.

26. כפי שגם עלה במהלך הטיעונים לפניי, הפסיקה בעבירות של תחבולה היא מועטה, וב"כ הצדדים הגישו אסמכתאות שבחלקן הן ישנות מאוד - עוד לפני תחילתו של תיקון 113 לחוק העונשין - ובחלקן כאלה שניתנו במסגרת הסדרי טיעון.

אכן, כטענת הסניגורים, קיימת פסיקה שבה נקבע, בגין עבירת תחבולה, רף תחתון של ענישה צופה פני עתיד גרידא. כך, למשל, נקבע בת"פ (שלום ת"א) 36034-06-13 **מדינת ישראל נ' הורנשטיין** (30.09.14), תוך הפניה לפסיקה נוספת, אך זאת בנסיבות-אירוע שהן פחותות בחומרתן במידה ניכרת מבעניינינו.

27. בעניינינו מדובר כאמור ברצף של עבירות, שנמשך שלושה ימים רצופים ולא פסק אלא בעקבות התערבות המשטרה. בנוסף, עסקינן בתחבולה שהלכה והסלימה משראו הנאשמים "כי טוב" ושהמתלוננת נעתרת לדרישותיהם, במובן זה שהנאשמים דרשו עוד ועוד כספים מעבר לדרישתם המקורית של 20,000 ₪. בנוסף, סכום הכסף שהתקבל מהמתלוננת - בעקבות קשירת הקשר ומעשי התחבולה - הוא סכום משמעותי, בסך כולל של 45,000 ₪, כאשר כאמור הנאשמים ניסו גם לקבל סכום נוסף של 15,000 ₪.

28. בנסיבות אלה אני קובע כי מתחם העונש ההולם לאירוע דנא - שכאמור הוא אירוע מורכב ומתמשך - הוא בין 3 חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

29. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשם של הנאשמים בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

30. באשר לנאשמים שלפניי השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשם הם כלהלן:

עברם הפלילי של הנאשמים - לשני הנאשמים עבר פלילי מכביד (ר' בפסקה 13 דלעיל). עם זאת, כאמור, ישנו הבדל מהותי ביניהם הן מבחינת חלוף הזמן (מההרשעה האחרונה) והן מבחינת העבירות מושא ההרשעות הקודמות, כאשר משתי הבחינות הנ"ל עברו של נאשם 1 קל במידה משמעותית מזה של נאשם 2.

הודאה ונטילת אחריות - שני הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום (המתוקן בשנית). הגם שההודאה ניתנה רק לאחר שהתיק הועבר לפניי לשמיעת הראיות, היא חסכה מהעדים - ובמיוחד מהמתלוננת - את הצורך להעיד בבית המשפט ומדובר כמובן בנסיבה לקולת העונש. בנוסף, בדברם האחרון לעונש הביעו שני הנאשמים צער וחרטה על מעשיהם.

נתונייהם האישיים של הנאשמים ונסיבות חייהם - נאשם 1 הוא יליד שנת 1966 ונאשם 2 הוא יליד שנת 1972. כפי שעלה הטיעונים לפניי, נסיבות חייהם של שני הנאשמים הן מורכבות. עם זאת, גם במישור זה ישנו הבדל מהותי בין הנאשמים, הן מבחינת הצפי לשיקום והן מבחינת המצב הבריאותי. כאמור, נאשם 1 השתלב בהצלחה בהליך טיפולי-שיקומי, ומצבו הבריאותי לקוי, כאשר הוא סובל ממגבלות בתפקודו ונדרש לטיפול תרופתי מתמשך.

מאמצי הנאשמים לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטיין - הנאשמים לא

החזירו למתלוננת מאומה מהכספים שנטלו ממנה, כאמור בקשירת קשר ובתחבולה, תוך שנימקו מחדל זה בקשיים כלכליים.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - מאז ביצוע העבירות חלפו כבר כארבע שנים ויותר, ויש להתחשב בנתון זה לכף קולה.

31. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מגלה תמונה מורכבת, הכוללת הבדלים מהותיים בין שני הנאשמים:

נאשם 2 - נוכח ההודאה, נטילת האחריות וחלוף הזמן ניתן להסתפק בעניינו בענישה בקרבת הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, אך עקב נסיבות-החומרה ובמיוחד העבר הפלילי, לא ברף התחתון ממש אלא מעליו.

נאשם 1 - בעניינו של נאשם 1 מתקיימות נסיבות הקולה שבעניינו של נאשם 2, ובנוסף להן ההבדלים לכף קולה עליהם עמדנו במישור העבר הפלילי ובמישור הנסיבות האישיות. יתר על כן, נוכח השתלבותו של נאשם 1 בהליכים טיפוליים-שיקומיים - כמו גם התרשמותו החיובית של שירות המבחן מנאשם 1 ומהתקדמותו - יש לקבוע כי קיים סיכוי של ממש שנאשם 1 ישתקם ובנסיבות אלה לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם (בהתאם להוראות סעיף 40ד(א) לחוק העונשין).

32. לבסוף יש להתייחס למישור הכלכלי. כאמור, מדובר בעבירות שנעברו בעבור בצע כסף, ומכאן שיש להשית על הנאשמים גם קנסות ופיצויים למתלוננת. בהקשר זה חזרו הנאשמים וטענו כי מצבם הכלכלי קשה ביותר ואכן יש להתחשב במצב כלכלי קשה בעת השתת ענישה הכלכלית, לרבות בהקשר לקביעת שיעורה. יחד עם זאת, לא ניתן לקבוע פיצויים למתלוננת בסכום שהוא הנמוך מסכום הגזלה שגזלו ממנה הנאשמים: כפי שהנאשמים ידעו ליטול מהמתלוננת את הכספים כך עליהם להשיבם לה; כאשר ההתחשבות במצבם הכלכלי תיעשה בחלוקת ההפקדה לתשלומים ובקביעת תחילת תשלומם למועד נדחה רחוק יחסית.

ו. סוף דבר:

33. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

(א) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מהעבירות שבהן הורשע.

(ב) קנס בסך של 1,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.20 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 25,000 ₪.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.20 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 1 לא יפקיד את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת עמוד 7

הפיצויים לפירעון מידי.

(ד) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן בהשלמה לתסקיר מיום 04.02.19, החל ביום 01.12.19.

מובהר בזה לנאשם 1 כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ה) צו מבחן, לתקופה של 18 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם 1 כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

נאשם 2:

(א) 4 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 2 יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 20.06.19.

על נאשם 2 להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 01.12.19 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם 2 כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם 2, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריא בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מהעבירות שבהן הורשע.

(ג) קנס בסך של 1,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.20 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

(ד) פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 20,000 ₪. הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.20 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא יפקיד את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת, לצורך העברת הפיצויים.

בהסכמת הנאשמים ולבקשתם, ההפקדות שהפקידו בבית משפט זה בהליך המעצר, במסגרת תיק מ"י 47008-07-15, יחולטו לטובת תשלום הקנס והפיצויים, באופן שהנאשמים יידרשו לשלם רק את היתרה שתיוותר לאחר חילוט כאמור.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן (לעניין צו שירות לתועלת הציבור וצו המבחן שהוטלו על נאשם 1).

ניתן היום, ז' חשוון תש"פ, 05 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.